

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2101

гр. София, 20.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в закрито заседание на 20.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

като разгледа дело номер **3413** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 АПК, вр. чл. 144 АПК и чл.248 ГПК.

Съдът е сезиран с молба с вх.№ 33804 от 17.12.2024г., подадена от ответника –полицейски орган при ОПП-СДВР, представлявана от директора Л. Н. чрез пълномощник, главен юрисконсулт С. М. с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските. В молбата са наведени доводи, че присъдените в полза на жалбоподателя разноски в размер на 1000 лева са прекомерни, като не са съобразени с действителната правна и фактическа сложност на делото и следва да бъдат намалени съобразно Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В срок от насрещната страна е постъпило становище от С. П. чрез адв. Б. М. , САК пълномощник на жалбоподателя по делото, с което се оспорва основателността на искането, тъй като присъденото адвокатско възнаграждение е съобразено с оказаната адвокатска защита и Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения.

Молбата е допустима. Разпоредбата на чл.144 АПК предвижда субсидиарно прилагане на ГПК за неуредените в дял III от АПК въпроси, свързани с производството пред съд по обжалване на административните актове. В АПК няма изрични правила за допълване или изменение на постановения съдебен акт в частта за разноските, поради което субсидирано приложение намира разпоредбата на чл.248 ГПК. Молбата е подадена от легитимирана страна, в срока по чл.248, ал.1 ГПК и е представен списък по чл.80 ГПК.

Разгледана по същество молбата е неоснователна.

Видно от материалите по делото жалбоподателят е бил представяван от адв. Б. М., който е направил искане за присъждане на разноските, направени от доверителя му и е представила доказателства както за договорен, така и за заплатен адвокатски

хonorар /договор за правна помощ, списък за разноси на л. 7 и л. 38/.

От което следва извод, че са налице доказателства за направени разноси от страна на жалбоподателя , в размера, който е присъден от съда. Искането за намаляване на този размер е неоснователно. Към момента на определяне и заплащане на възнаграждението, то е било в минимален размер съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Валидни са и мотивите, изложени в решението: Данните за сложността на делото, обема на изготвените на жалбата, участието в съдебно заседание на адвоката, процесуалната му активност във връзка с ангажирана и представяне по делото на необходимите доказателства, не водят до извод за прекомерност на определения адвокатски хonorар.

В тази връзка, възражението за прекомерност на ответника е неоснователно и не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските.

По тези съображения молбата по чл.248 ГПК следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх.№ 33804 от 17.12.2024г., подадена от полицейски орган при ОПП-СДВР, представляван от директора Л. Н. чрез пълномощник, главен юрисконсулт С. М. за изменение на постановеното на 04.12.2024г. решение №25954 по адм. д.№ 3413/2024г. на АССГ, 66 състав, в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване на осн.чл.248 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК .

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

Съдия: